

[Arnfast.]

skeptiske over for, om det kan lade sig gøre, og om nogle kommunalbestyrelser vil gå med til et sådant salg til de nuværende lejere.

Det er i hvert fald en af betingelserne for, at vi overhovedet kan gå ind i en drøftelse af denne sag.

Ordføreren for forslagsstillerne (Brixtofte) (V):

Jeg vil allerførst sige tak til ordførerne for fremskridtspartiet, for centrum-demokraterne, for kristeligt folkeparti og for det konservative folkeparti for deres velvillige indstilling over for lovforslaget, om end jeg erkender, at det er sket med forskelligt tonefald.

Specielt vil jeg til centrum-demokraterne sige, at venstre er rede til at se på de problemer, centrum-demokraterne har rejst, og at de tanker bør indgå i udvalgsarbejdet.

Når venstre er kommet med sit forslag om at lade beboerne selv afgøre, om de vil overtage deres lejligheder på andelsbasis i det almennyttige boligbyggeri, er det udtryk for et opgør med en formynderagtig socialistisk boligpolitik. Socialisterne mener jo, og det er også kommet til udtryk i dag, at det er bedst, at den enkelte ikke selv får for meget at bestemme eller får lov til at eje for meget, og socialisternes målsætning opfyldes fuldt ud i de 250.000 almennyttige boliger, vi har her i landet.

Venstre vil pege på følgende urimeligheder i det nuværende system:

For det første føler den enkelte, at det er en urimelig konfiskation af økonomiske midler og arbejdsindsats, når man f. eks. ikke får godtgjort modernisering og andre forbedringer af boligen. Når man flytter fra lejligheden, lader boligselskaberne bare, som om beboerne slet ingenting har gjort, og det er endda ofte sådan, at man skal betale en stor flytteregning. Det er urimeligt.

For det andet er det urimeligt, at beboerne aldrig ser de afdrag igen, som er betalt gennem huslejen. Om man så har boet i en ejendom i 50 år og dermed faktisk har betalt gælden af, ejer man ikke 1 øre af sin lejlighed.

For det tredje er det urimeligt, at beboerne i det almennyttige boligbyggeri ikke får andel i den værdistigning, der tilfalder alle ejere af fast ejendom i Danmark. Det skaber sammen med konfiskationen af opsparingen en skævere formuefordeling i Danmark. Er det det, boligministeren vil bidrage til ved at afvise vores

forslag? En skævere formuefordeling er nemlig konsekvensen af socialdemokratiets holdning.

For det fjerde er det urimeligt, at det ikke er beboerne selv, der udelukkende skal bestemme over deres egne anliggender. Det er rigtigt, som hr. Henning Philipsen fra SF sagde, at nogle steder fungerer nærdemokratiet udmærket, men mange steder fungerer det indirekte gennem repræsentantskab og forretningsudvalg – så indirekte, at beboerne ikke selv føler, at det er nærdemokrati. Og det bør nu engang være beboerne selv, der føler, at de har indflydelse på deres egen hverdag, og ikke hr. Henning Philipsen.

Det er endelig urimeligt, at et vist antal af beboerne, måske endda et stort flertal, der ønsker at overtage deres boliger, ikke kan få lov til det. Hvordan harmonerer det med det, som jeg ofte har læst om boligministeren, at han har ønske om nærdemokrati, at boligministeren ikke tør overlade til beboerne selv at afgøre, om de vil overtage deres boliger på andelsbasis? Er boligministeren bange for at lægge beslutningerne ud til beboerne? Er ministeren bange for de beslutninger, der så vil blive vedtaget, hvis beboerne selv på demokratisk vis får lov til at afgøre deres ejendoms fremtid og det ikke mere er boligministeren, der skal bestemme på deres vegne?

Boligministeren sagde, at det her er et årligt venstreforslag. Jeg kan berolige boligministeren. Hvis vi ikke får vedtaget det denne gang, kommer det igen til næste år. Venstre bliver ved, indtil vi får flertal for dette lovforslag. Jeg kan også sige til boligministeren, at de mange henvendelser, jeg får fra lejere og beboere i det almennyttige boligbyggeri, tyder på, at der er en voksende forståelse blandt beboerne for dette forslag.

Jeg synes, det er utroligt, at boligministeren og boligministerens parti og regeringen kan medvirke til at skabe de her nævnte muligheder for, at lejerne overtager deres boliger på andelsbasis i det private udlejningsbyggeri på nøjagtig samme vilkår, som vi foreslår her, og så ikke medvirke, når det gælder inden for det almennyttige boligbyggeri. Hvordan kan ministeren være med, når det gælder private udlejningsejendomme, men være imod, når det er almennyttigt boligbyggeri? Der er ingen overensstemmelse mellem socialdemokratiets holdning i de to tilfælde, og jeg ønsker, at boligministeren uddyber sine synspunkter vedrørende dette spørgsmål.